A PATRA ÎN ISTORIE...

Natația are un ritual al ei. Se așteaptă în liniște potolirea ultimelor valuri, după ultima încălzire. Apoi, în sunetele marșului, apar arbitrii și oficialii — nu mai puțini de 43 pentru cele... 8 culoare. În tribună, cei mai mulți spectatori au cronometre, în pofida tabelei electronice căreia îi trebuie doar cîteva secunde ca să deruleze cu viteze cibernetice toate numele, secundele și sutimile. (Orice spectator are orgoliul „timpului său", acordat poate și cu bătăile inimii sale de suporter, motiv pentru care acest timp „personal" nu corespunde niciodată cu cel de pe tabelă).

Ieri, după-amiază, toți acești suporteri au venit în primul rînd pentru Carmen. Pentru ei, 100 metri liber fete și băieți au fost doar două probe „de deschidere". Pe nesimțite, am intrat în această stare de spirit. Reporterul a devenit suporter. Chiar dacă tînăra Jill Sterker a cîștigat dezinvolt „liberul", spunîndu-ne apoi, cu un anume umor, că s-a născut la Hollywood, dar că ajungînd să fie mai înaltă decît Ingrid Bergman, a renunțat la Warner Bross și s-a decis să facă studii de zoologie la Huston...

În cursa a doua, nerăbdarea a crescut. Din fericire, lui Kris Kirchner i-au fost suficiente doar vreo 51 de secunde ca să cîștige o medalie de aur pentru facultatea de sociologie din Austin...

A apărut Carmen ! Aplauze. O imensă lozincă albă, de dimensiunile unui cearceaf, rostește lapidar „Haide, Carmen !". Comentatorul de natație al ziarului nostru e calm. Acceptă pariuri la cota de 100 la 1 pentru victoria reprezentantei noastre. „Cinci pachete pentru o singură țigară !" Bineînțeles că pariul rămîne un simplu joc, pentru că e aproape imposibil să fumezi în preajma unui bazin în care respirația e totul. Ce-ar fi, totuși, să-i propunem o altă variantă de rămășag ? Nu uităm că în cursă e și Susan Walsh, campioana en titre a Statelor Unite...

Timpul trece greu. Ne gîndim la scurta poveste a înotătoarei noastre. A fost la un pas de medalii la Moscova. Apoi nu și-a ascuns deceptia. Părea hotărîtă să renunțe. Începînd din august 1980 n-a mai intrat în bazin pînă în martie '81. S-a supus, între timp, și unei operații de sept... În cele din urmă, însă Carmen n-a rezistat tentației de a reintra în bazin. Poate și pentru că a început să respire mult mai ușor...

„Take your marks !" — se aude vocea arbitrului, pe limba lui Susan Walsh, care începe să ne obsedeze... Plecare rapidă. Bazinul fierbe. Cine spune, dintre nespecialiști, că vede ceva în viitoarea cu spumă albă, fabulează. La prima întoarcere, rostogolirile sînt înregistrate pe toate cronometrele suporterilor. Carmen se desprinde — asta începe să vadă acum pînă și un cronicar de fotbal — Susan rămîne, comentatorii de la masa presei își strigă timpii în mai multe limbi. Carmen forțează, ca un skif simplu, cu brațele sale lungi, acum imbatabile. Victoria ei e clară. Tribuna ovaționează. Cronometrele au căzut pe pieptul suporterilor, inerte.

Carmen Bunaciu a cîștigat singurul rămășag adevărat. Cel cu propriile sale limite. Zîmbește pe podium. Își pofterște adversarele pe prima treaptă. Gestul nu scapă tribunei, care aplaudă. Surprindem sau avem impresia unei unde de tristețe pe chipul învingătoarei. Carmen se gîndește, poate, că acest 2:13,21, — obținut într-o cursă în care americancele au urmat-o la șase secunde (!) — i-ar fi adus medalia de argint la Moscova...

Iar reporterul, care nu are acces la toate subtilitățile și tainele metodicii de antrenament, ar vrea să știe cum e cu putință ca o înotătoare să-și doboare recordul după ce n-a înotat 200 de zile, într-un sport în care se consideră, în general, că o singură absență poate fi decisivă...

De la pupitrele de sus, un comentator englez își încleștează degetele, salutîndu-ne. Apoi ne spune că timpul realizat de Carmen Bunaciu e al patrulea în istoria natației la această probă.

...Plecăm la săritura cu prăjina. „Cei patru" așteaptă, desigur, reflectoarele, ca să simtă că sînt în concurs. Ajungem în momentul în care Houvion „renunță la 5,60, ca să sară 5,65". Cursa centimetrilor și a sutimilor continuă...

Ioan CHIRILĂ

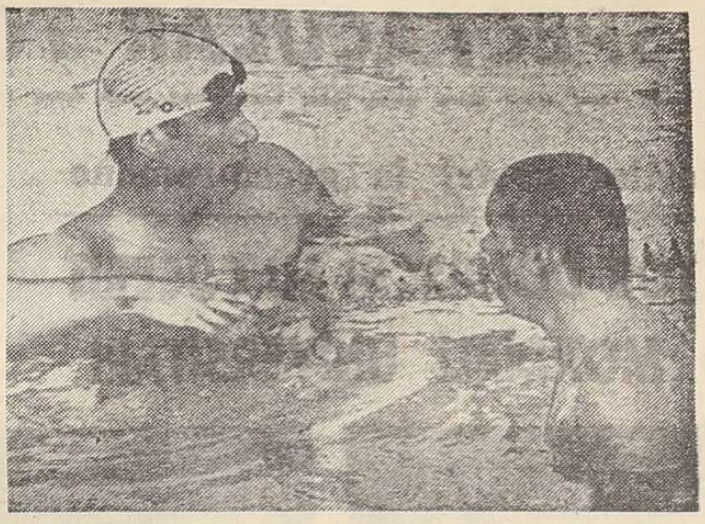

Kris Kirchner *(S.U.A.), campionul sprinterilor, și secundul său, sovieticul* Serghei Krasiuk

ÎN ATENȚIA PUBLICULUI SPECTATOR

În ziua de 25 iulie, prevăzută în programul de volei inițial ca zi liberă, se programează următoarele jocuri :

— sala „Floreasca", ora 9, două jocuri — masculin și ora 15, trei jocuri — feminin ;

— sala „Dinamo", ora 9, două jocuri — masculin ;

— sala „Agronomia", ora 15, două jocuri — feminin ;

— sala „Olimpia", ora 9, două jocuri — feminin.

Biletele de intrare pentru aceste competiții se difuzează la casele de bilete de pe lîngă sălile respective de sport.

ÎN TIMPUL LIBER – ÎMBLÎNZITOR DE ȘERPI...

Nu încape nici o îndoială că una din marile figuri ale masivului pluton de înotători veniți din toate colțurile lumii la această mare confruntare sportivă pe care o găzduiește frumosul și modernul bazin „23 August" este americanul Nick Nevid, socotit a fi — pe bună dreptate — unul dintre cei mai rapizi brasiști din lume la ora actuală. L-am găsit, într-una din zile, mai calm, mai relaxat, cum se spune, „pus pe vorbă" și, atunci, ne-am încercat șansa :

— Dacă ați avea în față un grup de tineri dornici să vă cunoască, ce le-ați spune ?

— Ce să le spun ? Că am 21 de ani, că înot de la vîrsta de 10 ani, că locuiesc la Dallas în Texas, că fac de două ori pe zi antrenamente tari, că iubesc muzica pop...

— Ce studiați ?

— Sînt student al Facultății de medicină a statului Texas și mă bucur că am venit la București unde știu că este o veche și foarte bună Facultate de medicină.

— Apropo de București și de această ediție a Jocurilor Mondiale Universitare, ce impresii aveți ?

— Excelente. Bazinul se prezintă în condiții foarte bune, iar oamenii din țara dv. pe care i-am cunoscut pînă acum sînt simpatici, deschiși și foarte amabili. Voi pleca din România cu amintiri dintre cele mai frumoase.

— Care este pasiunea dvs. extra-sportivă ?

— Fără glumă : șerpii ! Îi îmblînzesc, și-i cresc. Atunci cînd pot, fierte...

— Ce planuri sportive aveți pentru viitorul apropiat ?

— Două victorii în meciul cu reprezentativa Uniunii Sovietice, care va avea loc nu peste multă vreme, în septembrie la Tbilisi.

După aceste cuvinte, Nick s-a scuzat, și-a pus casca pe cap și a sărit în apă. Mai avea încă mii de metri de parcurs în ziua aceea... **(C. A.)**

Comentariul zilei

AMPLA GEOGRAFIE A PERFORMANȚELOR

Cu excepția polo-ului, toate disciplinele Universiadei au fost ieri în program. Și nu numai în program, ci și în atenția iubitorilor sportului care — atrași de valoarea concursurilor, de nivelul performanțelor și de cotele înalte ale spectacolului din zilele anterioare — au umplut arenele, au palpitat alături de concurenți, i-au aplaudat cu admirație pe medaliați și cu stimă — pentru frumosul lor efort — pe toți cei aproape 5 000 de tineri, veniți aici, la București, din toate colțurile lumii, să se întreacă pentru împlinirea năzuințelor lor sportive și pentru gloria sportului studențesc.

Capitala trăiește din plin Universiada.

Și odată cu ea, grație efortului prieenput și bine minuțat al radio-televiziunii, întreaga țară.

Orele în șir de transmisiuni directe ne poartă, dinamic și antrenant, de pe un stadion pe altul, ne aduc în casă tot ce e frumos și semnificativ în marea competiție. Nu este deci de mirare că, trecînd pe stradă, drumul îți e însoțit de semnalul sonor t.v. al Universiadei, avînd ca temă primele acorduri ale lui **„Gaudeamus"** și ale **„Rapsodiei a II-a"** enesciene, care răzbate prin toate ferestrele deschise...

Au trecut — parcă nici nu ne-am dat seama cînd, captivați de grația gimnastelor, de vigoarea luptătorilor, de suplețea săritorilor de la trambulină sau de fuleul sprinterilor pe „sportflexul" pistei — patru zile din Universiadă...

Patru zile din această splendidă competiție, în care studenții de pretutindeni găsesc o minunată ocazie de afirmare, după cum ei găsesc, în bazele sportive ale Capitalei, în ambianța creată de publicul bucureștean, în condițiile tehnice asigurate de organizatori, **un excelent cadru de exprimare, stimulator, propice performanțelor înalte, valorificării integrale a pregătirilor, a talentului lor.**

Cît de reală este această afirmație, ne-o dovedesc cîteva cifre. **Pînă azi** (și mai sînt încă 6 zile de întreceri, în noua sporturi, doar gimnastica încheindu-și programul) **au urcat pe podiumul învingătorilor sportivi din 21 de țări ! Medalii** cu însemnele Universiadei, cîștigate în luptă dreaptă la București, vor trece Atlanticul pentru a poposi în **Cuba** aruncătoarei de suliță Mayra Vila, sau în **Brazilia** hurdlerului Antonio Eusebio Ferreira ; vor ajunge în **Japonia** (cea a gimnastului Koji Sotomura, de exemplu) ; vor străluci în vitrine de trofee în **Maroc**, în **Algeria**, în **Ghana**. Multe, foarte multe medalii, ca o firească urmare a impetuoasei dezvoltări sau a unor mai vechi tradiții ale sportului universitar în aceste țări, vor lua drumul unor institute de învățămînt superior din **U.R.S.S., R.P. Chineză, S.U.A., Italia**, din numeroase alte țări europene. **Marea Britanie, R.D. Germană, R.F. Germania, Polonia** au de pe acum campionii lor mondiali universitari încununați la București. Dealtfel, după aceste prime zile, **studenții din 11 țări au urcat pe cea mai înaltă treaptă a podiumului.** Și cum cursa lungă a probelor de atletism și înot, cu bogatele lor liste de concurenți, continuă, iar în celelalte sporturi „sacul medaliilor" abia a fost desfăcut, putem fi siguri că numărul țărilor care se vor putea mîndri, la 30 iulie, cu medalii și titluri de campioni mondiali universitari, va fi mult mai mare.

Pînă atunci, revenind la concursurile de ieri, să ne bucurăm **încă o dată de succesul deplin al gimnastelor noastre: aur peste tot !**

Să-i aplaudăm, din nou, pe luptători : **3 noi campioni** și toți cei zece reprezentanți ai României la greco-romane, pe podium.

Să aplaudăm performanța splendidă a lui **Carmen Bunaciu**, pînă acum singura înotătoare care își păstrează titlul de acum doi ani, din Mexic.

Să salutăm rezultatele bune ale atleților, așteptîndu-le aurul. Florența ? Săritoarele la lungime ?

Și, mai ales, să consemnăm un alt mare succes al delegației noastre : după numai patru zile, **numărul medaliilor românești este de 38, din care 19 de aur, 12 de argint și 7 de bronz**, bătîndu-se astfel — în numai 4 zile — recordurile participărilor noastre anterioare atît la total (34 în 1977) cît și la aur (13 în 1979) !

Succes, mai departe, în această întrecere mondială „de vîrf", în care — pentru a vă sugera valoarea participării — să notăm că pînă acum **s-au bătut recordurile Jocurilor în toate probele de înot și în 6 probe atletice !**

Radu URZICEANU

Aruncătorul Armin Lemme *din R.D. Germană a cîștigat aruncarea discului cu un nou record mondial universitar*

Spirale

FARMECUL ÎNCRUCIȘĂRILOR DE SABIE

Scrima își continuă maratonianul său program. Ieri a fost rîndul întrecerilor de floretă echipe băieți și de sabie. În sala de la complexul sportiv „23 August" am remarcat un spectator atent, interesat, dar neobișnuit. Era Carol Corbu, cunoscutul campion al triplu-saltului. Ce-l atrăgea în „țara" necontestată a scrimei ? Nostalgia clipelor de mare bucurie petrecute în această sală, unde a realizat recorduri de înaltă valoare ? Sau pur și simplu pasiunea pentru scrimă ? Și una și alta, a fost răspunsul acestui fost mare sportiv, un exemplu de iubire pentru disciplina căreia i-a dăruit performanțe remarcabile.

Să ne întoarcem la concursuri. Dimineața, o veritabilă avalanșă de floretiști pe cele trei planșe. Proba de floretă echipe băieți a adus în sală pe toți specialiștii probei. Luptă interesantă, cu un asalt al outsiderilor. O frumoasă probă de ambiție despre care **Della Francia**, fostul medaliat cu bronz la C.M. 1967, acum membru al direcțoratului tehnic, spunea : **„Remare frumoasa atmosferă de concurs, dorința unor tineri sportivi de a se impune în fața unor celebrități ale scrimei. Un concurs bun, cu o organizare excelentă, cu gazde primitoare, în fine, un succes deplin".**

Străbătînd sala, discutînd cu cei avizați, un subiect apare mereu : splendidul duel la pișcul floretei masculine, între **Vladimir Smirnov**, campion olimpic, mondial și universitar și **Petru Kuki** — secundul său în ultimele două mari întreceri. Smirnov deține și un titlu mai puțin cunoscut, care nu apare în clasamente, dar care îl ajută decisiv în repartarea metronomică a marilor victorii : cel mai echilibrat psihic dintre toți floretiștii. Mulți îl aseamănă cu Borg, în această privință, și se pare că nu greșesc.

Sabia a rămas singura specialitate a scrimei care nu a acceptat aparitia electricității, cu toată aparatura ei. În desfășurarea concursului, poate de aceea a rămas foarte dinamică și spectaculoasă cu mai pronunțate controverse de arbitraj, cu mai dese izbucniri nervoase ale celor de pe planșă. Punctul interesant al concursului individual de ieri l-au reprezentat frații gemeni bulgari **Vasil** și **Hristo Etropolski**. Un spectator — cu siguranță contaminat de „microbul" fotbalului — remarca : **„Iată-i pe frații Munteanu !"** În adevăr, ca și foștii jucători ai Petrolului cei doi sabreri bulgari sînt greu de deosebit. Vasil a avansat bine în luptă și „secundul" său în grelele dueluri era Hristo.

Lupta dintre **Alshan** (Uniunea Sovietică) și **Nebald** (Ungaria) ne-a ținut total încordată atenția. Evolutia scorului a rivalizat cu aceea a unei dramatice partide de baschet în care coșul victorios se realizează în ultimele fracțiuni de secundă. Sabrerul sovietic a început foarte bine, a condus clar dar Nebald a revenit spectaculos, egalînd (7—7) la un moment dat. Alshan dă dovadă de mult calm, în momentele decisive ale întrecerii și sprintează, cu siguranță spre victorie. Mulți spuneau că această semifinală era de fapt finala. Faptele le dădeau dreptate. Ultima secvență a concursului dădea cîștig de cauză unui concurent puțin indicat printre favoriți, italianul **Scalzo**. Altă surpriză a sabiei...

Eftimie IONESCU